

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

11.nodaļa: Karmas likums

309.

Karmas likums apstiprina visas dzīvības tiesības un ietver visas karmiskās pievilksmes. Tāpēc katrā karmiskajā pamatā ir ieguldīta Kosmiskā Magneta īpašība. Dzīvības izpausmes norāda uz polaritātes attīstību. Pievilksmes potenciāls dod iespēju uztvert radniecīgo garu, tāpēc minētie pastāvošie likumi īsteno nolemto. Visās sfērās ir savi karmiskie likumi.

310.

Karmas likums paredz reinkarnāciju, pie kuras tas izved savu darbību. Daudzi labāk izvēlētos pilnīgu iznīcību, nekā saņemt pilnu Karmas spirāli. Tādā sakarībā radies sens sakāmvārds: “karma ir bende, kas gādā, lai viņa upuri tam neizslīdētu.” Tādējādi cilvēki gribējuši teikt, ka sevišķus noziedzniekus karma it kā pasargā no iznīcināšanas.

Patiesi, dažreiz var novērot, ka acīmredzami ļaundari tomēr eksistē, kamēr cilvēcības vārdā, tiem vajadzētu būt pilnīgi iznīcinātiem. Bet vai var pielietot cilvēka izmērijumus tur, kur darbojas nepasakāmas taisnības likums? Nereti arī ļaundarus piemeklē ir pašas slimības, vai arī tie ir veseli, bet toties tos vajā psihiskas šausmas.

Nedomāsim, ka ļaundarību var attaisnot kā psihiskas dezorganizācijas sekas. Ielūkosimies dziļāk un ieraudzīsim cēloņus, kuri darbojas cauri daudziem gadsimtiem. Šādi novērojumi var dot karmas pamatu izpratni.

Gudrie šī likuma nebaidās. Vispār cilvēce sadalās divās daļās – tajos, kuri bīstas un tajos, kuri karmas sekas uzņem mierīgi. Izvairieties no tiem, kuri bīstas. Varam būt pārliecināti, ka viņi jūt karmas soļus. Varbūt viņi nesaprot, ka notikušais ir viņu rīcību sekas, bet “kausa” dziļumos rosās sen aizmirsta čūska.

Padomājiet, cik ļoti cilvēki atšķiras arī jautājumā par atdzimšanu. Vieni spēj pieņemt visu šī likuma taisnīgumu, bet citiem tas liekas briesmonīgs. Šādi cilvēki tikpat jucekļīgi atceras savu iepriekšējo eksistenci, viņiem ir pamats būties no savām darbībām. Tā var novērot cilvēces iedalījumus.

311.

Sējējs arī nopļaus. Nekas negrozīs Taisnības likumu. To var pielietot pārzemes mērogā, bet izsējums būs jāizdzīvo pēc apziņas jaudas. Skumji, ka cilvēki, arī Karmas atzinēji, neraugoties uz to, pastāvīgi rada to sev pašiem kaitīgu. Tie paši cilvēki, iedomādami par Augstākajām Pasaulēm, tomēr visam pielāgo Zemes mērogus – gan laikam, gan izjūtām, un pat nodomiem. Tāpēc bieži ir tik grūti, kaut vai iespējamības robežās, atvieglot Karmu. Cilvēki it kā darbojas pretī visam viņiem derīgajam.

312.

Par Karmas likuma kustību. Var novērot, ka karma sasniedz ne tikai tiešo noziedznieku, bet arī visus netiešos līdzdalībniekus. Nav bez pamata izteiciens, ka

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

11.nodaļa: Karmas likums

kādas viena cilvēka ļaundarības dēļ cieš visa tauta. Ne mācība par atreibību, bet gara īpašības saista daudzus līdziniekus. Kurš spēj pasacīt, kur beidzas asinsradniecība? Kurš spēj noteikt, kur slēpjas galvenais cēlonis? Kurš spēj spriest, kas ar vārdiem un kas ar domām vairāk ir veicinājis noziegumu?

Neviens negrib padomāt, cik plaši virzās karma un neviens nepameklēs uzkrājumu "kausā", kādā veidā viņš kļuvis par nozieguma līdzdalībnieku. Mēs varam vienīgi atgādināt likumu, bet brīvajai gribai jāizvēlas savs ceļš.

U. bieži dzird, kā šausminās Māsa O. Viņa parasti sēro redzot kādu nežēlīgu karmu uzkrāj cilvēki, nevēlēdamies padomāt par savu rīcību būtību.

Cilvēki ļoti iemīlējuši vārdu karma. Viņi to atkārtoti dažādās pasaules malās, bet nevēlas saprast tā nozīmi. Vieglprātīgi atkārtoti par karmas radīšanu, bet neko nedara, lai no tās atbrīvotos. Tie tam vienmēr tiek izteikta pārliecība, ka kaut kur eksistē Karmas Valdoņi, un Viņi nebūs slinki izmainīt pat vissmagāko karmu.

Neviens nedomā, ka likumu nevar pārkāpt bez sevišķām abpusējām pūlēm. Cilvēks gan rīcībās, gan domās dod priekšroku karmas radīšanai, bet tur, aiz kalniem, lai atbrīvo viņu no vissmagākajām sekām.

Cilvēki, runādami par karmu, līdzinās bērniem. Kādam citam jāatskaitās par viņu pastaigām. Karmas pieaugums cilvēkus neapgrūtina, bet toties tālāk viņi prot žēloties un ļaunoties tā tikai vēl pastiprinot seku straumi. Mūsu darbā jāpieliek ne mazums pūļu, lai pavadītu cilvēkus karmas ceļā. Mēs nevaram runāt pret likumu, bet tomēr iespējamību robežās esam gatavi dot mājienu, kur labākā taka.

D. savu ilgo dzīvju laikā nepiekusa brīdināt cilvēkus. Daudzi sajuta viņa rūpīgos pieskārienus, bet maz bija to, kas centās saprast Viņa norādījumus. D. ļoti skumji smaidīja, kad dzirdēja ļaužu spriedelējumus par karmu. Dažreiz viņš sacīja: "Lai mazāk saprot šo likumu, bet lai tīrāk dzīvo!"

313.

Mūsu Mītne ir vismiermīlīgākā, bet gatava kaujai par labo. Mums ir informācija, ka tumšie nodevēji sāks jaunus uzbrukumus. Bet katrai atvairīšanai jāizvēlas labākā stunda. Atkal nonākam pie karmiskajiem likumiem. Katra darbība atkarājas no kaut kā bijuša, un sekas virzīsies starp daudziem blakus nosacījumiem. Ir nepieciešams tos atzīt un attiecīgi veidot darbības. Runāju par to, jo daudzi domā, ka Mēs varam Karmas likumus neievērot. Vajadzīgi daudzi nosacījumi, lai pavairotu vai mazinātu sekas. Tā būs pilnā sardzē, lai labais nenestu zaudējumus.

314.

Tikai neattīstīti ļaudis domā, ka Mums nepiederas pakļauties Kosmiskajiem Likumiem. Otrādi,- kam bagātāka pieredze, tas sevišķi ņem vērā dabas nosacījumus. Būtu skumji, ja Mēs iejauktos valstu, tautu un personu karmā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

11.nodaļa: Karmas likums

314.a

Tagad par Karmas Valdoņiem. Ar šo jēdzienu ir daudz neskaidrības. Vai tad iespējams iedomāties, ka Karmas Valdoņi nodarbotos ar karmas izsvēršanu pa porcijām visiem dvēseļu miljardiem, kas iemiesojas! Bet arī šādu nejēdzīgu apgalvojumu nākas sastapt.

315.

Valdoņi nekad neiejaucas cilvēku Karmā un šai ziņā netaisa nekādus izņēmumus. Tikai Karma var novest cilvēku Viņu Vienkopā. Un ja tāda karma ir, tad it neviens un it nekas, izņemot pašu cilvēku, nevarēs celt šķēršļus tā realizēšanai. Lai šis pēdējais apsvērumus jūs spārno. Lieciet lietā visu savu tiekšanos, pēc iespējas labāk īstenot dzīvē visu ko devusi Mācība, un pārējo atstājiet Karmai un Valdoņu lielajai zināšanai!

316.

Spēki, kas doti lai Kalpotu Gaismai, neiejaucās Karmā tā, kā to domā tie, kas nav izpratuši Karmas spēku. Gaismas spēki rūpējas par cilvēku darbību, norādot virzienu, bet neiejaucas dzīvē. Tādu piemēru daudz. Ierodas vēstneši, tiek sūtīti brīdinājumi, tiek norādīti virzieni un parādīti ceļi, bet nolikta lēmuma izvēli nosaka cilvēka griba. Tādējādi šie jēdzieni piesātina divu Pasauļu kooperāciju. Patiešām, gara pašdarbība spēj tuvināt labākai Karmai. Tādējādi izskaidrojams tas, kāpēc Gaismas Spēki neattur garu no dažādām rīcībām, kuras bieži vien izjauc nolemto. Bieži neizprot – kāpēc netiek norādīti dažādi ceļi? Neizprot arī – kāpēc vēstījumi tiek sūtīti pa dažādiem vadiem? Neizprot, kāpēc Gaismas Spēki nenovērš dažādas strāvas. Atbildēsim – Gaismas spēki nekad neiejaucas cilvēku Karmās. Šis likums jāievēro ceļā uz Ugūnīgo Pasauli.

317.

Bieži Mums jautā, kāpēc Mēs nesteidzamies iznīcināt kaitīgu būtņi? Šī rīcība jāpaskaidro, vēl jo vairāk tāpēc, ka jums pašiem ir tādas iznīcināšanas ieroči. Paskaidrošu ar ārsta piemēru. Nereti ārsts grib izgriezt nederīgu nervu mezglu, bet simpātiskā centra reakcija aptur viņa nazi. Neviena būtne nav nošķirta. Neskaitāmi ir karmas tīmekļu slāņi, kas saista visdažādākās būtnes. Pateicoties karmas straumes ceļam var izjust pavedienus no tā visnederīgākā līdz pat viscēlākajam. Tāpēc satriecējam vispirms jānomirdina tie kanāli, kas savieno karmas strāvas. Citādi atsevišķi ņemot taisnīga iznīcināšana var izraisīt masveida ļaunumu. Tāpēc iznīcināšanas līdzeklis jālieto ļoti uzmanīgi.

318.

Protiet neuzstāt, kur redzat, ka ceļš [piegružots] padarīts netīrs. Pret karmu nedrīkst iet. Bet daudzi neprātīgie ir grēkojuši pret Hierarhiju, no tā viņu uzbudinājuma putas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

11.nodaļa: Karmas likums

319.

U. zina par smalkās robežas nozīmi. Patiesi, reti kad izprot šādu vārdos neizsakāmu robežu. Kā paskaidrot, kāpēc kaut kas ir atļauts, bet turpat līdzās par mata tiesu, jau nepieļaujams. Tikai paplašināta apziņa sapratīs, kur starpība starp radīšanu un postīšanu.

Daudzi senatnes kultūri summējot vienā simbolā gan celtniecību, gan postīšanu, norādīja uz jēdzienu tuvību, par kuru zemes saprāts spriež tik rupji. Vārdos tikpat grūti izteikt, cik tālu drīkst iespaidot svešu karmu. Var minēt skolotāja piemēru kas vēlas palīdzēt skolniekam pārbaudījumu laikā. Skolotājs var vēlēties iedarboties uz skolnieku ar visiem gara spēkiem, bet samulsinātais gars nepamanīs visas zīmes un uzmundrinošos skatus. Skolotājs nevar aizkavēt skolnieka kļūdu ar kļūdzienu. Ar visu vēlēšanos, lai pārbaude beigtos sekmīgi, skolotājam jāklusē, vai arī jāmēģina ar visparastāko padomu uzvest skolnieku uz pareizā ceļa.

Vai tas pats nenotiek novērojot kā veidojas karma? Pirms izdarīt kaut vismazāko ielaušanos karmā, jāņem vērā daudzi apstākļi. Pie tam var skart daudzus kaimiņus. Ne jau velti šī robeža nosaukta par smalku. Bet daudzi ļaudis nīrgāsies dzirdot, ka labais un ļaunais dzīvo turpat kaimiņos.

320.

Cilvēku iedalījums pēc aurām un savstarpējās pievilksmes būs zinātniska patiesība, bet pirms zinātniskās izpētīšanas jāpielieto iekšējā izziņošana. Tur, kur deg sirds saprašana, tur būs arī izziņošana. Bet kur sirds saprašana nav aktīva, tur uguns enerģija ir bezdarbīga. Vajag nojaust, kā ap ugunīgo sirdi pulcējas tie, kas tiecas uz Ugunīgo Kalpošanu. Sirds magneta pievilksme darbojas kā likums, turklāt jāiegaumē, ka katra sirds dzīve tuvina tos, kas izjūt gara radniecību. Dzīve, kas ir sākusies, turpinās pārzemes sfērās. Tā iespējams viegli izskaidrot katru karmisku parādību. Cilvēki maz iedziļinās šajā likumā; un Pasaule cieš ne tik daudz no dažādām nelaimēm, cik no šī varenā likuma, kuru sadragājusi cilvēku neapdomību iejaukšanās. Iejaukšanās harmoniskajos lēmumos vienmēr saistīta ar karmisko seku neievērošanu. Daudzas neizdibināmas nelaimes ir bijušas karmisko pārkāpumu izraisītas. Vēsturē var izsekot, kā karaļi zaudējuši visuzticamākos kalpus; kā kara vadonis zaudējis karaspēku un garīgie vadītāji savus mācekļus briesmīgās iejaukšanās dēļ saistošajā Karmā. Ugunīgajā ceļā pārdomāsim par Karmas neaizskaramību augšupejas labā.

321.

Vai mēs varam apgalvot, ka viens vai otrs gadījums vai apstākļi kādā nonācis cilvēks, ir jau pilnīgi viņa karma? Ja tā spriedīsim, tad mēs drīz viens atsacīsimies cits citam palīdzēt, motivējot savu atsacīšanos ar vēlēšanos iejaukties svešā karmā. Ir pat tādi nomaldījušie, kas atsakās palīdzēt tuvākiem aiz bailēm sarežģīt savu personisko karmu!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

11.nodaļa: Karmas likums

Bet vai tas nebūs vislielākās patības pierādījums? Kas, izņemot Arhatu vai augsto Jogu, gan var zināt, kad nu kur nav jāpalīdz? Jo bieži vien satikšanās ar smagas karmas apkrautu cilvēku ir tieši mūsu karma, un, atteikdamies viņam palīdzēt, mēs līdz ar to aplogojam sevi. Mums jāsniedz palīdzīga roka tur, kur sirds to liek, iegaumējot samērības likumu un to, palīdzība garā ir visaugstākā. Jūsu sirds jums pareizi sacījusi, ka mēs nedrīkstam būt dogmatiski. Dzīve ir tik komplicēta! Un tāpēc vienmēr un visā lai mūs vispirmā kārtā vada lietderīgums.

322.

Kosmiskais likums ir negrozāms, bet tai pašā laikā redzam it kā tā svārstīšanos. Ņemsim kaut vai Karmas apstiprinājumu, bet arī to var grozīt, tāpat arī atgriešanās laiks blīvajā dzīvē ir atkarīgs no dažādiem apstākļiem, svārstības var būt – no mirkļa līdz gadu tūkstošiem. Nezinātāji brīnīsies, kā gan negrozāmība tā var novirzīties? Bet tāda neizpratne liecina vienīgi par ietveres neizpratni.

Tāpat nebūs izprasts, kāda enerģija var kalpot kā izšķirošais nosacījums. Visās kosmiskās amplitūdās pamata stūrakmens būs doma, tā spēj pārveidot Karmu, tā spēj noteikt terminus, tā atver vārtus un var tos arī aizvērt. Tā audzē plecu spārnus. Tā tuvina Augstākajai Pasaulei. Tā nogrūž arī bezdibenī. Likuma būtība balstās uz domas.

323.

Enerģija un griba – karmas valdnieki. Kas atsacījies no sevis, kas tiecas pēc vispārības labuma, kas uzticams kaujā, prieka pilns darbā, iegūst uz mirkli Arhata apskaidrību, kas viņu padara par savas karmas valdnieku. Atskārsmi var saprast kā jūtziņu. Protams, šī jūtziņa var aizlidot vai arī rasties. Šie gara meteori maldās izplatījumā, aiznesdami neapzinīgās cilvēces laimīgas iespējamības. Arhata apziņa dod priekšrocības, bet ir arī pilna atbildības. Vai gan daudzi spēj izjust atbildības prieku? Atbildības stundā vajadzīga drosmē atzīt sevi par Arhatu, kas cīnās bez kādas palīdzības, stādot pretim stihiju uzbrukumam savu saprašanu un gribu.

Sastapšanās ar stihijām nezinātajam ir tikai pasaka, bet jūs jau zināt, cik bieži cilvēku reālā dzīvē tiek pievilktas stihijas. Mācībā ne vienu reizi vien bijuši norādījumi par fizisko parādību iespaidu uz cilvēka organisma stāvokli. Enerģija radīs stihiju koordināciju ar cilvēka organisma spriegumu. Griba dzimst no pieredzes un vērtības pret esamības fenomeniem. Tā nepieejamā karma var būt pakļauta cilvēka ietekmei.

324.

Karma – darbība, citādi to nevar apzīmēt. Daži ieskata, ka Karmu var apzīmēt kā sekas, bet tas līdzinātos atmaksai un likumu pazeminātu. Tas, kurš sācis iet pa pareizo ceļu, tas arī nonāks pie mērķa. Katrs izkropļojums novirzīs no taisnā ceļa, un cilvēki runās par smagu Karmu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

11.nodaļa: Karmas likums

Patiešām, kad ceļinieks apmaldījies biežoknī, viņam jāpārvar daudzi šķēršļi, lai turpinātu savu sākotnējo darbību. Karma ir darbības auglis un arī pati tā ir darbība. Arī tādas pārdomas ir noderīgas ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

325.

Karma aptver visas darbības, visas Pasaules. Tāpat kā Karma var paātrināties, tāpat tā var arī ieilgt. Karmas padziļināšanās ietekmē ne vien nākošo dzīvi, bet arī visi starplaika stāvokļi būs atkarīgi no Karmas padziļināšanās. Smalkā Pasaule tik ļoti saistīta ar zemes pasauli, ka nepieciešami šajā virzienā padziļināt domāšanu. Tas, kas izpratis divu pasaulu sakarības jēgu, rūpēsies par savām zemes darbībām.

Trauksmīgajam garam palīdzēs rūpīgums pret visām enerģijām. Galvenais cēlonis – izplatījuma dzīves īstenības neizpratne; viss transmutējas, viss jāizpērk. Jūs pareizi norādījāt uz Karmas likumu, patiešām, Karmas likums sniedzas bezrobežībā. Proti, tiekšanās ir bezrobežīga, un bezrobežīgas arī iespējamības. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli nostiprināsim apzinīgu attieksmi pret Karmas likumu.

326.

Dažreiz izraisās izbrīns, kāpēc gan Smalkās Pasaules zīmes tik savādas un prasa pārdomas un iztulkojumus. Cēlonis tam – karmas likums. Proti, pārdomas un iztulkošana ierosina pašdarbību un tādējādi atvieglo un pat nerada karmu. Tālab, jo stiprāka modrība un atjautība, jo vieglāk iztulkot dotās zīmes. Augstās Būtnes gan tiecas ieminēties par daudz ko, bet cilvēku izklaidība traucē izprast šos vērtīgos Padomus. Ne vien no Smalkās Pasaules, bet arī Zemes esamībā tika pielietotas līdzības, kā netieša norādījuma līdzekļi. Bet vēsture stāsta par daudziem vissteidzamāko padomu nepieņemšanas gadījumiem. Ne velti senatnē tik ļoti tika izkopta vērība, un tā bija pat ieviesta skolās kā patstāvīgs priekšmets. Bet tagad tikai reti izprot modrības nozīmi, bet pārējiem nepieciešami visskarbākie un vairākkārt atkārtoti norādījumi, kas nevar neskart Karmu. Bet tikai ugunīgā sirds izpratīs smalko zīmju apslēpto nozīmi. Lai līdzstrādnieki saprot, ka katrai zīmei ir uzdevums. Cik daudzas Augstākās Būtnes sūta lūgumus un cer, ka tos sapratīs. Ir bijuši veseli laikmeti, kad smalkā izpratne nostiprinājās un paasinājās, bet tad atkal sabiezēja asins migla un smalkās izjūtas kļuva rupjas. Tagad daudzus veltīgus mēģinājumus no Smalkās Pasaules labākajiem slāņiem izkļiedē tumšie.

327.

Mēs zinām, ka Skolotāja Padomu nepildīšana iedarbojas kā atsitiens. Šis atsitiens var likt sevi sajūst ne uzreiz, jo lielās darbībās sekas nevar izpausties tūdaļ. Senatnē šo karmas likumu izprata labi, bet tagad lielākais vairums ir akli un kurli pret visiem kosmiskajiem likumiem.

328.

Cilvēki nemāk izprast mājienu un brīdinājumus, kas dažkārt ietverti vienā vārdā un vienā dzirkstelē. Cilvēki negrib padomāt par šāda lakoniskuma cēloņiem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

11.nodaļa: Karmas likums

Zinātniekiem pat stipri izglītotiem nav prātā Karmas likums. Bet kad cilvēki redz garāmgājēju, kam draud briesmas, viņi to brīdina ar īsu izsaucienu, nevis nolasa tam pamācības par viņa likstu cēloņiem. Tāpat arī karmiskos ietekmes gadījumos parasti var brīdināt ar īsiem aizrādījumiem, negremdējoties Karmas dzelmēs.

329.

Nav jāaizmirst, ka Augstākā Pasaule sargā Karmas likumus. Robeža starp to, kas atļauts un starp slepeno karmu saskatāma gaužām vāji. Zemes vārdos nav pasakāms, kā izdibināt Karmas Vārtus. Tikpat grūti uzrādīt, kādā veidā pats cilvēks ietekmē savu gaišredzību. Viņš var aizbāzt savas ausis ar tūkstoš noskaņojumiem. Vispirmā kārtā nepieciešami paplašināt apziņu, lai visi kanāli būtu tīri.

330.

Ne Karmas likums vien tiek apgūts ar grūtībām, bet ar vēl lielākām grūtībām tiek pieņemts vienkāršais iemiesošanās likums. Arī seno laiku Raksti bieži ir pauduši par šādu dzīves maiņu. Nereti Smalkās Pasaules iemītnieki ir raidījuši Zemes ļaudīm savas vēstis. Cilvēki nereti saglabā atmiņas par savām agrākām dzīvēm. Veseliem gadsimtiem iemiesošanās tika atzītas, bet tad atkal tās tika aizmirstas un bija aizliegts pat domāt par tām. Grūti saprast, kādēļ notika šī cīņa pret acīmredzamību. Reizēm varēja domāt, ka gudrie grib vērst uzmanību vienīgi uz nākotni, bet tāda gudrība būtu vienpusīga.

Cilvēkiem jātiecas pēc neierobežotām zināšanām. Nedrīkst pavēlēt nezināt. Nedrīkst cilvēkiem atņemt tiesības pilnveidoties, lai zina un atceras, bet robežu starp pagātņi un nākotni ievilks dzīves Skolotājs.

Tātd neaizvērsim acis īstenības priekšā. Iemiesošanās likums ir taisnīgs. Gara grauds ir neiznīcināms un mūžīgs. Bezrobežība apstiprina mūžību, bet bezrobežību saskatīt var katrs - tātd katrs var apzināties mūžību.

Nedrīkst izturēties noraidoši kad bērni apgalvo par savu agrāko dzīvi. Viņi reāli zina, kas ap viņiem norisinājies. Tagad sevišķi bieži būs paātrinātas iemiesošanās. Daudzi Smalkās Pasaules iemītnieki steidzas atgriezties, un ar to iezīmējas evolūcijas attīstība un steiga. Un šādā paātrinājumā var saskatīt Pasauļu tuvināšanos.

331.

Jūs esat dzirdējuši par dažiem bērniem, kas spēj redzēt cauri cietiem ķermeņiem. Atrisinājumu meklējiet karmiskajā ugunīgajā dabā. Protams, tas ir gluži personisks fizisks fenomens, kas parasti neved pie augstākām ugunīgām atziņām.

332.

Visās Mācībās ģimene uzrādīta kā visas nākotnes balsts. Patiesi, pāri visām citām nozīmēm, ģimene ir karmisko saistību avots. Tālab Mācība, kas neapstiprina ģimenes nozīmi, būs nepilnīga. Vajag uzskatīt ģimeni kā apzinīguma un sadarbības centru

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

11.nodaļa: Karmas likums

pamatu. Cilvēce var apvienoties sadarbībā un šī kādība novadīs pie Hierarhijas atskārsmes. Nevajag grozīt karmiskos likumus. Kaut arī greizam skatam tie bieži ir neredzami, bet godīgs novērotājs katru dienu pārliecinājas, kā darbojas karmas važas. Bet pēc būtības šīm saitēm vajadzētu kļūt par spārnēm. Likums ir paredzējis prieku un veiksmi, nevis važas. Tā jāizprot dzīves pamatlikums. Bet kas gan cits, ja ne sirds, mums atgādinās karmas terminus? Tieši sirds, ja saraušies, ja iedrebēsies, ja atvērsies likuma spārnu nojaušot. Tāpēc vēlreiz godināsim sirdi.

333.

“Dzīves Grāmatā” jāmeklē parādības, kas dod augstākās Esamības izpratni, tāpēc tikai atbilstības pielietošana piešķir darbībām lietderību. Kāpēc gan cilvēce tā nomokās ar savu radīto seku izpirkšanu? Tāpēc katra saskaņa nes apstiprinājumu. Tāpēc katra, tiekšanās piesātināta iespējamība rada saskaņu un kāpina gara ugunis. Šajā saspringtajā kaujā nostiprinās gara un sirds kanāls. Tāpēc Mēs Savā jaunradē rosinām šo kanālu spriegumu, tā Mēs radām labākās iespējamības.

334.

“Dzīves Grāmatā” ir ierakstīta katra enerģija, kuru iedarbina gara impulss. Enerģijas kādību nosaka karmiskās sekas. Izplatījums tiek šādu karmisku seku piesātināts un šīs enerģijas sasprindzina katru atmosfērisko strūklu. Tāpēc cilvēces nodarījumu izpirkšana prasa šķīstīšanu. “Dzīves Grāmata” satur visas kosmiskas predestinācijas. Jaunrade saskaņojas ar tiekšanos un tiekšanās, - ja iedegtas meklējumu lāpas, - ievada kosmiskajā plūsmā. Tāpēc katra lappuse, kas sekmē Kosmiskā Magneta atskārsmi, atšķirs labāko lappusi un meklējumu gars atvērs vārtus uz Esamības pamatiem. Tā top Bezrobežība.

335.

Kosmiskā jaunrade, sasprindzinot visvitālākās sviras liek lietā visus dzīvības impulsus. Visspēcīgākais starp impulsiem ir apvienšanās, tajā pamatojas visas dzīvības parādības, tā rada dzīvības kombinācijas. Kā gan lai nepielietotu šo principu dzīvē? Kad apvienšanās princips cīnās ar diferenciāciju, tad izraisās spraiga eksplozija, - šīs eksplozijas šķembas bieži vien aizlido tālu un šīs daļas abpusēji zaudē savu pievilksmes spēku. Tālab cilvēks noraidot spēkus ar kuriem to saista karma, izraisa eksplozijas spēkus. Likums jaunrada tikai pateicoties apvienībai. Pievilksmes stihija nosprauž ceļu visām tiekšanās pilnajām enerģijām. Cilvēces Brāļi nosprauž ceļu visam tam, kas ir evolūcijas apstiprināts. Tā izrādās, ka pievilksmes spēks ir Esamības likums.

336.

Patiešām, nevar pieļaut ar nodomu un patvarīgi lūkot grozīt Karmu. Karmas Valdoņi katru patvarību pievieno nosodījumu kausam, bet Viņi var arī atvieglot Karmu tur, kur notiek pilnveidošanās un plūst balvas bez skaita. Tā, ja vēlamies izdarīt pēc iespējas labāk, mēs atvieglotam ceļu uz ugunīgo pasauli. Ne jau mums mērot, kas būtu labāk,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

11.nodaļa: Karmas likums

bet sirds vēlme nes uz vārtu mirdzumu. Atturiet ikvienu domu no patības, ļaujiet lai sirds vada jūs pa īsāko ceļu. Sirds dota kā viendabīgs magnets kas velk uz Ugunīgo Pasauli. Ne jau velti daudzas sirdis ilgojas kā uz Zemes, tā arī Smalkajā Pasaulē. Sirds daba taču ir ugunīga, un tā skumst par katru šķērsli, kas attur no atkalsavienošānās ar dzimto zemi.

337.

Starp neatļautajiem iejaukšanās gadījumiem Karmā, Gara svētku traucējums ieskaitāms par ļoti smagu. Turpretim smaids svētku svinīgumam būs sirds dāvanas visugunīgākais zieds.

338.

Karmas likums iegūst jēgu tāda cilvēka rīcībās, kurā atmodies saprāts. Bet zemākās dabas valstis pakļautas, no viņu viedokļa, “aklajam” likumam.

Karmas Valdoņi, virzot pasaules evolūciju, protams, rīkojas saskaņā ar kosmiskajiem likumiem un virza jeb noskaņo savu Gribu ar Kosma evolūciju jeb Lietderīgumu.

Kā cilvēks var aizsteigties priekšā savai karmai? Atbildēšu – uzlabojot savas domas un impulsus. Mācībā daudzkārt sacīts, ka tieši mūsu impulsi un domas ir tie, kas rada mūsu karmu, rīcības ir sekundāri faktori. Jo tieši domas rada mūsu iekšējo būtību. Domas enerģijas veidā noslāņojas mūsu “kausā” un aurā, un ja šīs, enerģijas ir šķīstītas un izsmalcinātas, tad ir skaidrs, ka tās spēs būt saskaņā ar šķīstumu un arī pievilks šķīsto un tāpēc viss ļaunais un zemais nespēs mūs pilnā mērā ietekmēt. Tā, ja jūs sastopaties ar cilvēku, kuram jūs pagājušā dzīvē būsit nodarījuši ļaunumu, tad, kaut arī viņš izjutīs pret jums nepatiku, bet ja jūsu aura būs sevišķi tīra, viņa ļaunprātīgās enerģijas iedarbība nespēs jūs skart pilnā mērā, un šī ļaunuma pilnā enerģija kā bumerangs, vērsīsies pret sūtītāju. Lūk, kāpēc tik praktisks ir padoms šķīstīt, uzlabot un izsmalcināt savas domas un impulsus. Gars nes sevī savus sasniegumus un savu bruņojumu. Mūsu iekšējās būtības šķīstīšana un ugunīgā pārveidošana vērs mūs par karmas naidniekiem. Karmas izbeigšanās uz vienas planētas notiek tad, kad visi elementi jeb enerģijas, no kurām sastādās mūsu būtība, ir vienas tiekšanās harmoniski apvienotas un sasniegušas planētā nolemto pilnību.

339.

Lai doma par atsitienu neatņem spēku, bet gan lai pamudina uz skaistiem darbiem!

340.

Ja karmas likums pats par sevi ir nepārkāpjams, (proti, aci pret aci un zobu pret zobu), tad mēs paši nedrīkstam uzņemties šī likuma izpildi, jo citādi mēs no karmas apburtā loka nespējam izkļūt. Mums tieši ir “jāpiedod saviem personīgajiem ienaidniekiem”, jo kurš no mums var zināt, ka sitiens, ko viņš saņem, nav pelnītais karmas atsitiens. Un sūtot atpakaļ šo sitienu ar atriebības jūtām sirdī, mēs ar to pašu nevis dzēšam karmu, bet turpinām viņu un pat padarām smagāku attiecībā pret sevi. Bez tam,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

11.nodaļa: Karmas likums

pieņemot ienaidniekam, mēs nepavairosim ļaunuma daudzumu izplatījumā un paši sevi pret daudziem sitieniem padarām neievainojamus. Tādā garā arī jāsaprot vārdi – mīliet savus ienaidniekus.

341.

Dažreiz vissarežģītākos likumus iespējams demonstrēt ar visvienkāršākajiem aparātiem. Karmas likums ir sarežģīts, bet ņemiet Rumkorfa spolīti vai citu cilindri, nofītu ar elektroforu stiepli, un jūs dabūsit uzskatāmu karmas notēlu. Nepārtraukti cauri spirālei skrien strāva, bet aizsargaptinums pakļauts visām ārējām iedarbībām, pie kam katrs pavediens pieskaras iepriekšējā apgrieziena pavedienam, nesdams ar sevi pagājušā sekas. Tā katra stunda maina karmu, jo katra stunda izraisa atbilstīgo pagātni. Tā var pieskarties veselai pagājušo parādību rindai.

Bet tas pats uzskatāmais attēlojums parāda, cik nevojāts ir gara grauds un ka traukdamiem augšup, tas patur apvalku, nebīdamies no bijušā. Patiesi, karma ir bīstama tikai tiem, kas noslīkst bezdarbībā, bet tiekšanās nesta doma atbrīvojas no pagātnes smagmes un, kā debesu ķermenis tiecas, neatkārtodama ceļu. Tā, pat ar diezgan smagu karmu var gūt lietderīgu atbrīvošanos.